

Amtskommissionernes Sammensætning, og dernæst kræve de, at Adgangen til at komme i Betragtning skal lattes ganske betydeligt; og at Laanegrænsen sættes op ikke blot fra 5,000 til 6,000 Kr., men til 8,000 Kr., at der ydes Tillægslaan, at Ekspropriationsret indføres, at der gives Adgang til offentligt Fæste, og endelig, at de Midler, der stilles til Raadighed, forøges saaledes, at man bliver i Stand til at imødekomme de kvalificerede Ansøgere, der maatte melde sig.

Jeg finder det ganske i sin Orden, at Husmændene ønske at faa Indflydelse paa Amtskommissionernes Sammensætning, og jeg tror, det vil være i hele Sagens Interesse, om man giver Husmændene denne Indflydelse. Faa Husmændene den, vil der ganske sikkert blive større Tillidsforhold mellem Husmændene og Kommissionerne end hidtil, og det betyder meget for Sagens Udførelse, at der er et saadant Tillidsforhold. Det er min Opfattelse, at en vordende Statshusmand, en Daglejer eller Tjenestekarl henvender sig med større Tryghed til et Kommissionsmedlem, der er valgt af hans egne Standsfæller. Som Forholdene nu ere, er jeg tilbøjelig til at tro, at mange Ansøgere finde, at en Amtskommission er et noget fremmed Element, som man staar lidt fremmed overfor. Jeg ved vel, at der er en Bestemmelse i den nugældende Lov om, at Amtsrådet skal vælge en Husmand ind i Kommissionen, men man kan jo ikke vente, at det store Hartkorn skal tage det Hensyn til de Ønsker, der gøre sig gældende i Husmandskredse, at de netop vælge en Husmand, der staar i Rapport til Husmands-, Landarbejder- og Daglejerklassen i det paagældende Amt. Det er muligt, at det vil være nødvendigt, naar man skal imødekomme Husmændenes Ønsker, at udvide Antallet af Kommissionens Medlemmer, og i saa Tilfælde har jeg ikke noget imod, at Antallet forøges fra 3 til 5. Jeg finder det som sagt af meget stor Betydning, at Husmændene faa Adgang til at blive repræsenterede i disse Kommissioner, og jeg vil meget anbefale det høje Ting at tage Hensyn til dette Ønske.

Saa sige Husmændene endvidere, at Adgangen til at faa Jord maa lattes, og de udtale, at det maa være tilstrækkeligt, naar der præsteres Bevis fra Ansøgerne for, at de have den nødvendige Forstand paa Jorddyrkning, og naar de tillige ere i Besiddelse af 500 Kr. Jeg vil meget anbefale, at man udvider Adgangen til at komme i Besiddelse af Jord. Nu tager

man ved de foreslaaede Ændringer Fiskere med, men hvorfor gaar man ikke noget videre? Der er sikkert mange andre, som meget kunde ønske at komme i Betragtning. Jeg synes, at Husmændene her maa have det rigtige Syn paa Tingene, naar de sige: „Lad alle dem komme i Betragtning, som præstere Bevis for, at de have Forstand paa Jorddyrkning, naar deres økonomiske Forhold i øvrigt tale for, at de komme ind under Loven“. Jeg gør opmærksom paa, at der f. Eks. i mange af vore Købstæder for Øjeblikket befinder sig Folk, der ere fødte og opdragne paa Landet, f. Eks. mange Arbejdsmand, som have levet deres allerbeste Tid paa Landet, som have været Tjenestekarle, have giftet sig med Tjenestepiger og derefter ere tyede ind til Købstæderne for at skaffe sig Erhverv. Der er ingen Grund til at tvivle om, at mange af disse og ogsaa Folk fra Haandværkerkredse have gode Betingelser for at blive udmærkede Jorddyrkere. Jeg tror, det er ganske rigtigt, naar Husmændene udtale, at det har vist sig, at nogle af de bedste Havedyrkere i Landet ere Byarbejderne. Jeg tror, at ærede Medlemmer, som have haft Lejlighed til at se Kolonihaverne rundt omkring i adskillige af vore Købstæder, ville bekræfte dette og indrømme, at det, man der ser af Havebrug, er noget af det bedste, man har her i Landet. Jeg anbefaler derfor, at man udvider Adgangen til Jord meget; jeg tror, der er Grund dertil. Situationen i vore Købstæder er jo meget usikker. Arbejdsløsheden gør sig stadig væk gældende og truer mange Arbejdere. Endvidere har man Lockout-Truselen hængende over Hovedet, saa snart der er et eller andet i Vejen. Saa snart der skal føres en Smule Forhandling om Arbejdsoverenskomster eller om Tariffer af en eller anden Art, møde Arbejdsgiverne gerne med en Lockout-Trusel, og Følgen er, at mange Arbejdere ønske at komme bort fra de usikre Forhold. Naar Forholdene ere saaledes, hvorfor formener man dem saa Adgang til Jord, naar de have Forstand paa Jorddyrkning og Lyst dertil? Det vil være i Samfundets Interesse, at de faa Jord, thi mange af dem ville sikkert blive udmærkede Jorddyrkere.

Husmændene fremsætte endvidere Krav om, at Laanegrænsen sættes op til 8,000 Kr. Jeg anbefaler at tage dette Ønske under velvillig Overvejelse. Det har vist sig, at de Husmandsbrug, man hidtil har oprettet, ikke have været i Stand til at